

190302

Men budskapet togs inte emot.

Jag vet vilka bördor jag bar i slutet av mitt arbete hos er. Jag skulle aldrig ha ansträngt mig så till det yttersta, om jag inte hade sett er fara. Jag längtade efter att väcka er till att ödmjuka era hjärtan inför Gud, till att vända tillbaka till honom med ånger och tro.

Trots detta, när jag sänder er ett vittnesbörd med varningar och tillrättavisningar, påstår många av er att detta bara är syster Whites åsikter. På så sätt har ni förolämpat Guds Ande. Ni känner till hur Herren har uppenbarat sig genom profetians Ande. Händelser i förfluten tid, nutiden och framtiden har uppenbarats för mig. Jag har blivit visad ansikten som jag aldrig tidigare hade sett och årtal senare kände jag igen dem, när jag såg dem. Jag har blivit väckt ur min sömn av en intensiv känsla beträffande ämnen som tidigare presenterats för mig, och mitt i natten har jag skrivit brev, som har sänts tvärs över kontinenten, nått fram vid en kritisk tidpunkt och avvärjt stora olyckor för Guds verk. Detta har i många år varit min uppgift. En kraft har drivit mig att förebrå och tillrättavisa felaktigheter som jag inte hade tänkt på. Kommer detta arbete som jag har uträttat under de senaste trettiosex åren ovanifrån eller nedifrån?

Anta att - som några felaktigt vill få det att se ut - jag blev påverkad att skriva som jag gjorde, genom brev som jag fick från medlemmar i församlingen. Hur var det med aposteln Paulus? De nyheter som han fick genom Kloes hushåll beträffande tillståndet hos församlingen i Korint, var det som fick honom att skriva sitt första brev till den församlingen. Privata brev hade kommit till honom, som beskrev fakta så som de var, och i sitt svar lade han fram allmänna principer som skulle rätta till det onda, om de togs emot. Med stor ömhet och visdom förmanar han dem att alltid vara eniga, så att ingen splittring skulle finnas bland dem. (Testimonies for the Church, band 5, s. 64-65. Översättning: www.Effata.se)